

Silkehejre (*Egretta g. garzetta* (L.)), ny for Danmark.

Af ARTHUR CHRISTIANSEN.

(With a Summary in English:
The Little Egret (*Egretta g. garzetta* (L.)), first record from Denmark.)

Et eksemplar af Silkehejren (*Egretta garzetta*) – den mindste af de såkaldte aigret-hejrer eller ædelhejrer – opholdt sig i slutningen af august og begyndelsen af september 1952 på en vestsjællandsk lokalitet. Da det er første gang, Silkehejren vides iagttaget i Danmark, skal jeg kort meddele de nærmere omstændigheder, idet den nøjagtige lokalitet dog ønskes hemmeligholdt af ejeren.

Den 29. august befandt jeg mig ved et tilfælde på egnen, da jeg om aftenen modtog telefonisk meddelelse gående ud på, at en lille hvid hejre var observeret fra og med den foregående dag. Det kunne efter beskrivelsen kun dreje sig om Kohejre eller Silkehejre, og næste morgen ankom jeg ved 9-tiden til lokaliteten, et temmelig udstrakt eng- og moseområde ret nær ved kysten. Fuglen var ikke at se i øjeblikket, men havde opholdt sig samme morgen ved et par delvis rørkransede småsøer kun ca. 150 m fra bebyggelsen, og efter få minutters søgen fik jeg øje på dens hvide dragt mellem rørtoppene ved en af søerne. Den stod da på lavt vand ca. 10 m fra bredden og kun ca. 5 m fra en Fiskehejre (*Ardea cinerea*), hvorved artsbestemmelsen blev let; den lille var nemlig kun godt halvt så stor som fiskehejren, og dens fødder og næb var helt sorte, dragten iøvrigt snehvid. Begge hejrerne spejdede med strakt hals i måske et minut, mens jeg betragtede dem i kikkert, så lettede Fiskehejren, tæt fulgt af den lille. De landede ved siden af hinanden i mere åbent fladvand et par hundrede meter borte, men den lille hvide fløj kort efter alene til en græsbevokset søbred $\frac{1}{2}$ km længere væk og sluttede sig til 5–6 Fiskehejrer, som stod der i forvejen. Da vi nærmede os stedet et kvarters tid efter for at forsøge fotografering fra lukket bil (jeep), var den imidlertid forduftet og blev ikke genfundet i løbet af dagen trods ivrig eftersøgning. Også næste dag, den 31. august, lod det til, at den havde forladt egnen, men endelig midt på eftermiddagen blev den opdaget i en vig ca. $1\frac{1}{2}$ km

Silkehejre (*Egretta garzetta*) i Vestsjælland. 5.9. og 31.8.1952.
Little Egret (Egretta garzetta) in western Zealand September 5, and August 31, 1952.

borte, søgende føde. Resten af dagen søgte jeg nu at komme på foto-hold ved at krybe gennem græs og siv, men den var yderst årvågen og desuden tilbøjelig til at slå følge med de ikke mindre sky Fiskehejrer, sammen med hvilke den strejfede om over et land- og vandareal på 2-3 km². Først ved 17^{1/2}-tiden fik jeg en chance, idet den slog ned alene ved en kanal-munding en snes meter fra en rørholm, som jeg bagfra roede ud til og kravlede igennem. Vejret var blevet skyet og noget blæsende, den havde ikke bemærket mig, vadede langsomt gennem vandet og huggede efter bytte af og til, undertiden i forbindelse med en række hurtige spring i forskellige retninger, når byttet prøvede at undslippe. Dens bevægelser var da betydelig livligere end Fiskehejrens. To gange så jeg den fange og sluge en lille blank fisk af længde som dens eget næb. Vinden viftede lidt i »aigretfjerene« på ryggen og i dens antydning af nakketop. Jeg fik indtrykket af, at det var en ungfugl fra samme sommer. Da jeg prøvede at forbedre min position, fik den øje på mig og fløj ud af syne mod vest. Næste morgen, den 1. september, gik den påny ved engstranden i selskab med Fiskehejrer, Viber og Grågæs, men det første forsøg på tilnærmelse resulterede i, at den forsvandt fuldstændig i østlig retning.

Skønt jeg vidste, at Silkehejren var en sjældenhed på disse breddegrader, blev jeg først efter hjemkomsten klar over, at den ikke tidligere var påtruffet i Danmark, og billederne forekom mig ikke helt skarpe nok som dokumentation. Efter telefonisk orientering kørte jeg til lokaliteten igen den 5. september om formiddagen og fandt Silkehejren fiskende på et af dens sædvanlige steder. Den virkede noget mere rastløs end sidst, skiftede oftere plads uden at være blevet skræmt og fløj småture i landskabet. Derved passerede den lejlighedsvis over trægrupper af gran og birk, men uden at sætte sig, heller ikke i rørtoppe, på hegnspæle el. lign. forhøjninger, kun på eng eller i lavvandet. Engang fløj den bort i lige linje mod syd, til den ikke kunne øjnes i en stærk kikkert, men var ikke desto mindre kommet tilbage nogle timer efter. I 2 dage ventede jeg nu i skjul ved dens yndlingssteder i sivkanterne, men uden held, dog fik jeg ind imellem nogle få flugtbilleder. Dens flugstilling var hejrerens typiske, med halsen lagt s-formigt tilbage

over skuldrene, undtagen i selve opflyvningen. – Nogen tid senere fik jeg at vide, at fuglen var forsvundet endeligt et par dage efter mit sidste besøg, altså omkring den 10. september.

SUMMARY IN ENGLISH

The Little Egret (*Egretta g. garzetta* (L.)), first record from Denmark.

During the latter days of August and the first third of September 1952 a Little Egret was observed in the extensive reed-beds along some lakes in western Zealand, where it was photographed by the author. This is the first record of this species from Denmark.